

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Sexti Angeli iuxta quorundam sententiam literalis expositio. Sectio III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

Sciendum præterea, quo tempore Anastasius Imperator huius nominis primus Eutythiana hæresi infectus Constantinopoli imperabat, eodem Theodoricum regem Arianum in Italia cum summa potentia regnasse. Cum verò Anastasius à dissensionibus abhorreret, neque quicquam rerum novarum excitari in Ecclesia pateretur, vt refert Nicephorus lib. 16. hist. cap. 15. factum est, vt eius temporibus Chalcedon. synodus (quæ fuit quarta æcumenica, seu generalis) aduersus Eutythetem duas in Christo naturas negantem congregata, neque palam per ipsum constitutionibus imperialibus promulgaretur, neque etiam reprobaretur: itaque sicut quibusdam Ecclesiarum, præsidibus videbatur, tale de ea erat iudicium, quidamque recipiebant, alij non solù reiciebant, sed anathemate etiam tanquam hæreticam iugulabant: quibusdam duas naturas in Christo verè, alijs vnã tantum impiè astruentibus: quod malum eo processit, vt quælibet Ecclesia in factiones diuideretur & Orientales, atque Occidentales, imò etiam Lybica partes in multas sectas dissectæ fuerint: tanta confusio, mentiumque caligo orbem vniuersum incescit: Porro Anastasius tametsi pacis amantissimus, eorum tamen, qui nouas res moliebantur, temeritate commotus, quoscunque præter morem nugas agere, & impudenter sanctam synodum damnare, vel etiam aperte eandem in templis de prædicare intelligebat, è thronis vtrosq; reiciebat, atque ad eum modum multi Episcopi multati sunt. Denique Anastasio successit Iustinus. Theodoricus verò adhuc superstes Romam, & Italiam obtinebat, acerrimus Ariana hæresis propugnator. Quoniam verò Iustinus Catholicus Imperator Hormisdæ Pontificis maximi suatu, & consilio præcepit per totum Orientale imperium, vt nullus siue Episcopus, siue Sacerdos Arianus permitteretur, Theodoricus minacibus literis Imperatorem compulit, vt edictum illud reuocaret, imò Ioannem Pontificem maximum, qui Hormisdæ defuncto successerat, coegit, vt Constantinopolim transiens id Imperatori suaderet, alioquin se per totam Italiam in Catholicos sauriturum. Itaque restituta iterum sunt ecclesiæ Episcopis, & Sacerdotibus Arianis.

Fuit autem Theodoricus natura crudelis. Etenim Boëtium Severinum virum consularum, atque doctissimum trucidari præcepit, ipsūque Ioannem summum Pontificem ex Constantinopoli reuersum in carcerem detrudi imperauit, vbi fame, & squalore obiens martyrij palmam promeruit. Theodorici mortem, & pœnas apud inferos refert D. Gregorius lib. 4. Dialog. c. 30. vbi docet ostensum fuisse per visum sancto cuidã viro in insula Lypara degenti, prope quam est alia insula, quæ Vulcanus appellatur, Theodoricum eo ipso die, quo obiit, inter Ioannem Papam, & Symmachum Patricium distinctum, atque discaleatum, vinctisque manibus deductum, & in vicinam Vulcani ollam iactatum fuisse: tunc Gregorius. *Quia, inquit, Ioannem Papam affligens in custodia occidit, Symmachum quoque Patricium ferro trucidauit, iuste ab illis in ignem missus apparuit, quos in hac vita iniuste indicauit.*

Sexti Angeli iuxta quorundam sententiam literalis expositio.

SECTIO III.

IGitur iuxta ea, quæ paulò ante dicta sunt, Nicolaus de Lyra, Petrus Aureolus Cardinalis, & D. Antoninus locis citatis ita visionem sexti Angeli interpretantur. Sextum Angelum, qui tuba cecinit, volunt esse aut Paschasium Cardinalem Apostolica sedis Diaconum, qui causa fuit eiusmodi schismatis eligendo Laurentium Antipapam, aut ipsummet Laurentium, quæ ex re magna in Ecclesia turbatio orta est. Audiam verò fuisse vnã vocẽ ex quatuor cornibus altaris aurei, id est,

Ecclij

II.

Ni cephorus

III.

D. Greg.

I.

Lyranus.
Pet. Aureol.
D. Antonin.
Predicto
schismate
verba con-
textus appa-
cantur.

vocem ipsius Paschasij, quæ ex cornibus altaris aurei audita dicitur: quoniam Paschasius vnus erat de collegio Cardinalium Ecclesiæ Romanæ, vbi Laurentiū Papam acclamauit. Quatuor Angelos volunt esse Symmachum Papam Laurentium Antipapam, Anastasium Imperatorem infectū hæresi Eutychetis, & Theodorici Regem Italiæ Arianū: tunc aiunt hos quatuor Angelos ligatos aliquanto tēpore fuisse in flumine magno Euphrate, id est, in imperio Romano, quod Euphrati flumini cōparatur, quod vnum sit ex quatuor orbis imperij: quemadmodū Euphrates vnus est ex quatuor terrestris paradisi fluminibus: ligatos, inquam, id est, impeditos, & cohibitos ab Ecclesiā persequenda, deinde solutos, vt Ecclesiā perturbaret, Symmachū quidē, & Laurentium de summo pontificatu contendētes, Anastasiū verd, & Theodoricū pro sua quæque secta, & hæresi depugnantes. Facile verd fuit eos soluere, quia parati erant in horā, diē, mensem, & annum, id est, omni tēpore prōptissimi ad occidendā tertiam partem hominum, id est, magnā Catholicorum partem, quoniam quamplurimi seditionibus, & factionibus concitatis vtrinque fuerunt interfecti: imo Theodoricus vniuersæ Italiæ interitum minabatur, nisi Anastasius Ecclesiā Arianis Episcop. Sacerdotibus restitueret, vt paulō superius docuimus. Quoniam autem omnes prouinciæ subiectæ Anastasio, & Theod. pro suo quæque principe decertabant, & Ecclesiā propter schisma in factiones diuisa dissidebat: idcirco infinita eorum multitudo per equites vicies millies dena millia posito num. certo pro incerto, vt aiunt exprimitur.

II.

Ad hæc, equites habebant loricas igneas, propter ardorem nocendi: hyacinthinas, id est, caelestis coloris, propter apparentem zelum religionis, & fidei, denique sulphureas, propter sordiditatem, ac turpitudinem vitæ: quæ expositio placuit D. Antonino: aut certē, vt vult Petrus Aureolus, Symmachus, & Laurentius habebant loricas hyacinthinas propter hypocrisis, & simulationem sanctitatis: Theodoricus igneas propter hæresim Arianam: Anastasius sulphureas propter Eutychanum errorem. Equorum capita tanquam leonum erant, propter summam crudelitatem: de ore eorum procedebat ignis, videlicet æmulationis inter Symmachum, & Laurentium fumus iræ, & superbiæ, & sulphur hæresis inter Theodoricum, & Anastasium. Habebant equi potestatem in ore, & caudis, quoniam tam inter Symmachum, & Laurentium, quàm inter Anastasium, & Theodoricū res non solum ore, id est, disputationibus, & minis, sed etiam caudis, id est, occultis fraudibus, & simulationibus agebatur. Desinebant autem caudæ in capita serpentium propter calliditatem, & astutiam persequendi modis omnibus rem Catholicam. Denique cum subiungitur: *Ceteri homines, qui non sunt occisi in his plagis, &c.* Existimant Lyranus, & D. Antoninus tangi obiter magnam quandam paganorum cædem, quæ tempore Theodorici facta est, Saxonibus videlicet in bello aduersus Thuringos dimicantibus: vbi vtrinque magna edita strage, quamplurimi paganorum, qui simulachra deorum impie adorabant, miserimè & corpore, & animo perierunt. Hæc ad mentem horum Doctorum dicta sunt.

Præcedens Lyranus expositio refellitur, & communis statuitur.

SECTIO XII.

Quamquam commemorata Lyranus expositio quibusdam aliis placuerit, nobis certè minime probatur. Primum, quia ex quatuor illis Angelis ligatis in Euphrate, atque adeo proculdubio malis (alias enim non tanquam victi, & veluti in carcere detrusi describerentur) vnum facit Symmachum optimis, & suauissi-